

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Olgy Stránské a soudců Mgr. Ing. Petra Šuránka a Mgr. Jana Čížka ve věci

navrhovatelky: **Bc. Věra Rambousková**
Průběžná 608, 289 24 Milovice – Mladá

proti

odpůrcům: **1) Městský úřad Milovice**
se sídlem 30. června 508, 289 23 Milovice – Mladá

2) ANO 2011

zastoupeno zmocněncem JUDr. Josefem Tureckým
bytem Přerov nad Labem 323, 289 16 Přerov nad Labem

3) KOMUNISTICKÁ STRANA ČECH A MORAVY

zastoupena zmocněncem Lubošem Kratochvílem
bytem Příčná 194, 289 23 Milovice

4) TOP MÍSTO PRO ŽIVOT

zastoupena zmocněncem Ing. Luborem Topenčíkem
bytem Třešňová 3030, 289 24 Milovice

5) Občanská demokratická strana

zastoupena zmocněncem Bc. Lukášem Tomanem Pacltem
bytem 2. května 758/5, 288 02 Nymburk

6) Česká strana sociálně demokratická s podporou nezávislých

zastoupena zmocněnkyní Janou Holasovou
bytem Úmyslovice 71, 290 01 Poděbrady

7) Za naše Milovice

zastoupena zmocněnkyní Zuzanou Milbachovou
bytem Višňová 572, 289 24 Milovice

8) Milovice Sobě

zastoupena zmocněnkyní Veronikou Hamříkovou
bytem Ohradní 1348/23, 140 00 Praha 4

9) KŘESŤANSKÁ A DEMOKRATICKÁ UNIE – ČESKOSLOVENSKÁ STRANA LIDOVÁ

zastoupena zmocněnkyní Zuzanou Carvou
bytem Braniborská 562/C, 289 24 Milovice

o návrhu na neplatnost voleb do Zastupitelstva obce Milovice konaných ve dnech 5. a 6. 10. 2018

takto:

- I. Návrh se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Dne 18. 10. 2018 byl Krajskému soudu v Praze doručen návrh podle § 90 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) a § 60 odst. 3 zákona č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „volební zákon“), jímž se navrhovatelka domáhá, aby soud vyslovil neplatnost voleb do Zastupitelstva města Milovice. Navrhovatelka má za to, že došlo k porušení § 25 odst. 3 volebního zákona, neboť na hlasovacích lístcích u většiny kandidátů chyběl povinný údaj o části obce, ve které je kandidát přihlášen k trvalému pobytu. U většiny kandidátů bylo uvedeno pouze „Milovice“ a jen u několika kandidátů na dvou z deseti kandidátek byl uveden údaj „Milovice – Mladá“, a to navzdory skutečnosti, že se město Milovice člení na čtyři části – Milovice, Mladá, Benátecká Vrutice a Boží Dar. Toto porušení volebního zákona dle mínění navrhovatelky hrubě ovlivnilo výsledky voleb, neboť údaj o části obce je způsobilý ovlivnit rozhodování voliče v tom směru, že zvolí kandidáta, kterého pokládá za svázaného svým místem bydliště ke konkrétní části města, jejíž potřeby a problémy důvěrně zná. Volič může takového kandidáta považovat za způsobilého jemu známé problémy řešit. Absence údaje o části města omezuje právo voliče i kandidáta na všechny informace. Naopak svévolné uvedení tohoto údaje diskriminačním způsobem pouze u některých kandidátů je způsobilé poškodit kandidáty, u nichž není uvedena část města, ve které mají bydliště. Hrubé ovlivnění výsledků voleb spočívá v tom, že se členovi Strany Svobodných – kandidátovi s pořadovým číslem 1 na kandidátní listině č. 8, u jehož jména na volebním lístku byla část města uvedena, podařilo získat mandát v zastupitelstvu. Domněnka lepší způsobilosti řešit problémy městské části, ve které má kandidát bydliště, tak byla dle navrhovatelky naplněna.
2. Odpůrce 1) jakožto volební orgán zaslal soudu na výzvu zápis o výsledku voleb a jednu sadu hlasovacích lístků pro volby do zastupitelstva města Milovice. Dále uvedl, že při registraci dospěl k závěru, že všechny z doručených kandidátních listin splnily zákonné podmínky. Náhled hlasovacího lístku odeslal dne 27. 8. 2018 ke kontrole a odsouhlasení všem zmocněncům registrovaných politických subjektů, přičemž všichni potvrdili správnost údajů na hlasovacím lístku. Odpůrce 1) se ohrazuje proti tomu, že by úmyslně poškodil kandidáty neuvedením části města, v níž trvale žijí, nebo že by hrubě ovlivnil výsledek voleb. Konstatuje, že ochrana registrace kandidátních listin přísluší podle § 89 s. ř. s. výlučně jiným soutěžitelům ve volbách (nikoli voličům). Proti registraci však nikdo ničeho nenamítal. K volební stížnosti pak odpůrce 1) uvádí, že navrhovatelkou tvrzené porušení volebního zákona není natolik intenzivní, aby vedlo k vyslovení neplatnosti voleb. Volič se podle něj nesetkává s kandidáty poprvé až prostřednictvím hlasovacího lístku, ale zejména během volební kampaně, kdy má možnost seznámit se i s příslušností kandidátů ke konkrétní části města, je-li to pro něj důležité. Podle veřejně dostupných informací Českého statistického úřadu nicméně místo pobytu kandidátů neovlivňuje rozhodování voliče. Příkladem toho je i kandidát s pořadovým číslem 1 na kandidátní listině č. 8, u něhož nemělo uvedení části města na rozhodování voličů vliv. Přestože tento kandidát žije v Milovicích, získal více preferenčních hlasů v Mladé. Volební stížnost navrhovatelky tedy odpůrce 1) nepokládá za důvodnou.
3. Odpůrce 2) považuje závěr navrhovatelky za správný. Přestože má řada jeho kandidátů bydliště v částech Mladá, Benátecká Vrutice či Boží Dar, nebyla tato informace na hlasovacím lístku uvedena. Mohlo dojít k tomu, že voliči preferovali odpůrce 7), který dle hlasovacích lístků jako jediný nabízel kandidáty žijící v nejpočetnější části města – Mladé. Potenciální voliči mohli mít dojem, že ostatní politické strany nemají o část obce Mladá zájem, což mohlo být důvodem, pro který tito voliči k volbám ani nepřišli. Do části města Mladá se od roku 2015 přistěhovalo 1 623 osob, do Milovic 322 osob, do Božího Daru 106 osob a do Benátecké Vrutice 27 osob. Noví obyvatelé přitom obvykle nemají vytvořeny vazby na své okolí a je pravděpodobné, že kandidáty neznají. Vodítkem pro jejich volbu může být blízkost bydliště kandidáta, od něhož očekávají zvýšený zájem o řešení jejich problémů. Absence údaje o části města mohla velké

procento obyvatel odradit od účasti ve volbách nebo některé přimět k preferování odpůrce 7). Odpůrce 2) poukazuje na to, že pro přidělení 14. mandátu by mu postačil zisk dalších 210 hlasů, což reprezentuje 14 voličů, kteří by mu udělili všechny své hlasy a pro přidělení 15. mandátu by postačovalo 151 hlasů, reprezentovaných 11 voliči. Odpůrci 4) by k přidělení 15. mandátu stačilo 250 hlasů (tj. 17 voličů). Naopak odpůrce 5) by ztratil jeden mandát, pokud by měl o 191 hlasů méně, a v případě odpůrce 9) by ke ztrátě mandátu vedla ztráta 105 hlasů, tj. 7 voličů. Při takto nízkých rozdílech bylo pochybení, na něž poukazuje navrhovatelka, způsobilé hrubě ovlivnit výsledek voleb.

4. Odpůrce 3) s názorem navrhovatelky souhlasí, neboť má za to, že neuvedení skutečného bydliště kandidátů mohlo ovlivnit průběh a výsledek voleb do zastupitelstva města. Odpůrce 3) je přesvědčen o tom, že zejména obyvatelé části města Mladá často hlasují podle bydliště kandidátů. Protože vedoucí kandidát i větší část ostatních kandidátů odpůrce 3) pocházela z Mladé, cítí se být přístupem volebního orgánu poškozen.
5. Odpůrce 5) k návrhu uvádí, že výsledky voleb respektuje a návrh považuje za neopodstatněný. Kandidující subjekty měly možnost představit nejen svůj volební program, ale také jednotlivé kandidáty včetně jejich zaměření na konkrétní problematiku či část města. Porušení volebního zákona označuje odpůrce 5) za pouhé administrativní pochybení, které nemělo vliv na výsledek voleb.
6. Odpůrce 7) výsledky voleb taktéž respektuje a chybějící údaj o části obce pokládá za administrativní pochybení, nikoli za úmyslné či neúmyslné narušení průběhu voleb a ovlivnění jejich výsledku. Odpůrce 7) nadto předložil návrh kandidátky v dobré víře a k odstranění vad nebyl vyzván. Zvolen byl kandidát, u něhož údaj o části města uveden nebyl. Domněnka navrhovatelky tudíž nebyla naplněna.
7. Odpůrce 8) ve shodě s navrhovatelkou zastává názor, že je velmi pravděpodobné až jisté, že část voličů mohla při nerovném přístupu k uvádění bydliště kandidátů dospět k nepravdivému závěru, že jen odpůrce 7) má na své kandidátní listině kandidáty s bydlištěm v části Mladá a že pouze odpůrce 6) má na své kandidátní listině kandidáty s bydlištěm v části Benátecká Vrutice. Na podporu svého názoru uvádí, že se jej několik občanů dotazovalo, proč neměli na kandidátní listině kandidáty z Benátecké Vrutice a Mladé. O tom, že nerovným přístupem k uvádění bydliště kandidátů jednotlivých politických stran došlo k ovlivnění voleb, svědčí dle odpůrce 8) vlastní výsledky voleb, neboť odpůrce 8) získal v šesti volebních obvodech ze sedmi nejméně o 3 % lepší výsledek než odpůrce 6) s výjimkou obvodu Benátecká Vrutice, kde měl odpůrce 6) u dvou kandidátů uvedeno bydliště Benátecká Vrutice. Odpůrce 8) měl také lepší volební výsledky než odpůrce 7) kromě obvodu v Mladé. Odpůrce 7) přitom měl u několika kandidátů uvedeno bydliště Milovice – Mladá. Milovice mají 11 000 obyvatel a vítězství některých politických uskupení bylo velmi těsné. Je velmi pravděpodobné, že pokud by na kandidátní listině odpůrců 6) a 7) nebyla u některých kandidátů uvedena Benátecká Vrutice či Mladá, bylo by rozdělení mandátů odlišné. Odpůrce 8) má za to, že by volby měly být prohlášeny za neplatné.
8. Odpůrce 9) považuje návrh za neopodstatněný. Jednotlivé politické strany mohly svobodně prezentovat svůj volební program a představit své kandidáty. Možné porušení volebního zákona pokládá za administrativní pochybení. Milovice jsou podle něj malou obcí, většina voličů zná kandidáty osobně, a tak neuvedení části města nebylo diskriminační a nemělo na výsledek voleb vliv. Na nedostatky hlasovacích lístků mohli kandidáti i občané upozornit již v době jejich zveřejnění, nikdo tak však neučinil.
9. Ostatní odpůrci se k návrhu nevyjádřili.
10. Poté, co soud ověřil, že návrh byl soudu doručen včas v rámci desetidenní lhůty od vyhlášení výsledků voleb (výsledky voleb byly vyhlášeny sdělením Státní volební komise publikovaným pod č. 225/2018 Sb. v částce Sbírky zákonů č. 122 rozeslané dne 9. 10. 2018) a že navrhovatelka

je zapsána ve výpisu ze stálého seznamu voličů (§ 60 odst. 1 volebního zákona) a jako taková tedy je oprávněna volební stížnost podat, přistoupil k vlastnímu posouzení návrhu.

11. Soud předesílá, že podle ustálené judikatury Ústavního soudu (dále jen „ÚS“) vycházející z demokratického principu legitimacy veřejné moci, dle něhož je lid jejím zdrojem a v této roli se podílí na jejím ustavování cestou svobodných a demokratických voleb (čl. 1 odst. 1, čl. 2 odst. 1 Ústavy), platí pro volební soudnictví vyvratitelná domněnka, že vyhlášený výsledek voleb odpovídá vůli voličů; předložit důkazy k jejímu vyvrácení je povinností toho, kdo volební pochybení namítá (náleží ÚS ze dne 26. 1. 2005, sp. zn. Pl. ÚS 73/04). Řízení ve věcech volebního soudnictví je proto založeno na ústavním principu ochrany rozhodnutí, které vzešlo z vůle většiny vyjádřené svobodným rozhodováním a respektujícím práva menšiny. Úprava ověřování voleb je přitom alternativně založena na předpokladu objektivní příčinné souvislosti mezi volební vadou a složením zastupitelského sboru nebo alespoň možné příčinné souvislosti (princip potenciální kauzality ve volebním soudnictví). Tuto možnou příčinnou souvislost je však třeba vykládat nikoli jako pouhou abstraktní možnost. Z čl. 21 odst. 4 Listiny lze dovodit právo zvoleného kandidáta na nerušený výkon funkce po stanovené časové období (srov. náleží ÚS ze dne 10. 1. 1996, sp. zn. Pl. ÚS 30/95), rozhodnutí voličů jako suveréna může tudíž soudní moc změnit jen ve výjimečných případech, kdy vady volebního procesu způsobily nebo mohly prokazatelně způsobit, že by voliči rozhodli jinak a byl by zvolen jiný kandidát.
12. Na tato východiska navazuje ustálená judikatura Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“; srov. např. usnesení NSS ze dne 2. 7. 2004, č. j. Vol 6/2004-12, č. 354/2004 Sb. NSS, dostupné na www.nssoud.cz), která v obecné rovině definuje tři základní předpoklady pro vyhovění volební stížnosti takto:
 - (1.) nezákonnost, tzn. porušení některých ustanovení volebního zákona, popř. zákonů souvisejících;
 - (2.) vztah mezi touto nezákonností a zvolením kandidáta, jehož zvolení je napadeno volební stížností a
 - (3.) zásadní intenzita této nezákonnosti, která ve svých důsledcích musí přinejmenším výrazně zpochybňovat volbu předmětného kandidáta. Jinak řečeno, tato intenzita musí v konkrétním případě dosahovat takového stupně, že je možno se důvodně domnívat, že pokud by k nezákonnému jednání nedošlo, nebyl by určitý kandidát zřejmě vůbec zvolen.
13. Zatímco podle právní úpravy účinné do 31. 12. 2016 postačovalo, jestliže zjednodušeně řečeno zásadní intenzita nezákonnosti způsobovala „zatemnění“ volebních výsledků, tzn. jejich zásadní zpochybnění, zákonodárce novelou provedenou zákonem č. 322/2016 Sb. s účinností od 1. 1. 2017 dále zpřísnil požadavky na navrhovatele v tom směru, že v návaznosti na jeho návrh musí být zjištěno, že namítaná nezákonnost skutečně výsledek volby ovlivnila. Pokud jde tedy o třetí zmiňovaný předpoklad, nepostačí již jakkoliv vysoká pravděpodobnost vlivu nezákonnosti na výsledek voleb, ale pro zásah soudu je vyžadováno dosažení praktické jistoty, že by bez namítané nezákonnosti byl výsledek voleb jiný. Princip potenciální kauzality již tedy není ve volebním soudnictví aplikovatelný.
14. Navrhovatelka je přesvědčena o tom, že byl porušen § 25 odst. 3 věta šestá volebního zákona, podle něhož se na hlasovacím lístku u každého kandidáta uvede „jeho jméno, příjmení, věk, povolání, část obce, nebo nečlení-li se obec na části, obec, ve které je kandidát přihlášen k trvalému pobytu, a název politické strany nebo politického hnutí, jejímž je kandidát členem, popřípadě údaj o tom, že je bez politické příslušnosti“, neboť na hlasovacích lístcích nebyla u většiny kandidátů uvedena část města, v níž trvale bydlí, a toto porušení dle jejího mínění hrubě ovlivnilo výsledek voleb.
15. K takto formulované námitce soud předně uvádí, že hlasovací lístky jsou vyhotovovány na základě kandidátních listin podaných volebními stranami ve smyslu § 20 volebního zákona. Jednou z povinných náležitostí kandidátní listiny je dle § 22 odst. 1 písm. d) volebního zákona uvedení části obce, v níž mají jednotliví kandidáti trvalý pobyt (nečlení-li se obec na části, pak je

třeba uvést jen obec, kde jsou hlášeni k trvalému pobytu). Nemá-li kandidátní listina náležitosti podle § 22 volebního zákona nebo obsahuje-li nesprávné údaje, registrační úřad vyzve volební stranu k odstranění závad. Pokud výzvě není vyhověno, může registrační úřad rozhodnout o škrtnutí kandidáta, u něhož nejsou uvedeny údaje podle § 22 odst. 1 písm. d) volebního zákona nebo u něhož jsou uvedeny nesprávné či neúplné údaje, eventuálně může za podmínek stanovených v § 23 odst. 3 téhož zákona rozhodnout o odmítnutí kandidátní listiny. Správnost údajů o volební straně a jejích kandidátech na hlasovacím lístku, jehož obsah vychází z údajů uvedených na registrované kandidátní listině, může ještě před vytištěním hlasovacího lístku ověřit příslušný zmocněnec volební strany či nezávislý kandidát (§ 25 odst. 3 *in fine* volebního zákona).

16. Je úkolem volebních stran, aby registračnímu úřadu předložily kandidátní listinu obsahující povinné náležitosti podle § 22 volebního zákona, eventuálně aby ji na výzvu registračního úřadu doplnily tak, aby byla v souladu se zákonem. Má-li volební strana, resp. její zmocněnec za to, že výzva či neformální pokyn registračního úřadu týkající se obsahu kandidátní listiny neodpovídá zákonným požadavkům, může trvat na tom, že obsah jí předložené kandidátní listiny je v souladu se zákonem, a proti případnému rozhodnutí o odmítnutí kandidátní listiny či škrtnutí kandidáta pro nedostatky tvrzené registračním úřadem se bránit návrhem na ochranu ve věcech registrace podle § 89 s. ř. s. Úkolem registračního úřadu na straně druhé je mimo jiné dbát na dodržování volebního zákona a požadovat, aby obsah kandidátní listiny, kterou má registrovat, byl v souladu se zákonem, tedy aby kandidátní listina (a posléze hlasovací lístek) obsahovala všechny nezbytné náležitosti, přičemž je jeho povinností ověřovat v rámci možností i úplnost a správnost takových údajů. Případné vady kandidátních listin je třeba řešit v registrační fázi; zpochybňovat je může ten, kdo kandidátní listinu podává a příslušný registrační úřad (pověřený obecní úřad). Volič naproti tomu rozhodnutí o registraci kandidátní listiny, o odmítnutí kandidátní listiny ani rozhodnutí o škrtnutí kandidáta nemůže s úspěchem napadát u soudu (viz § 89 s. ř. s.), což plyne z toho, že těmito rozhodnutími není nijak zkrácen na svých právech (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 12. 2004, č. j. Vol 11/2004-31, publikované pod č. 471/2005 Sb. NSS, dostupné stejně jako ostatní rozhodnutí správních soudů na www.nssoud.cz).
17. Vada, na kterou navrhovatelka ve své volební stížnosti upozorňuje, má svůj původ v registračním řízení a v rámci registračního řízení měla být také řešena. Námitky volebních stran vznesené v tomto směru až po proběhlých volbách by tak musely být bez dalšího zamítnuty. Neodpovídaly-li kandidátní listiny některých volebních stran § 22 volebního zákona a registrační úřad je přesto zaregistroval, nemohou se tyto volební strany případných vad hlasovacích lístků, které mají svůj předobraz v kandidátních listinách (opak žádná z volebních stran netvrdí), proto dovolávat ani ve svých vyjádřeních k volební stížnosti podané voličem. I kdyby bylo pravdou, že nedostatky kandidátních listin a hlasovacích lístků byly důsledkem mylné informace, kterou registrační úřad poskytl některým volebním stranám (což však v řízení nebylo nijak prokázáno), mohly volební strany takovou informaci společně s podáním kandidátní listiny zpochybnit a trvat na tom, aby u jmen jejich kandidátů byla v souladu se zákonem uvedena část města Milovice, v níž mají kandidáti hlášen trvalý pobyt. To platí tím spíše v situaci, kdy se domnívali, že údaj o části města je pro utváření rozhodnutí voliče zásadní.
18. Soud si je nicméně vědom toho, že navrhovatelka vady kandidátních listin a hlasovacích lístků či postup registračního úřadu v dřívější fázi voleb zpochybňovat nemohla, neboť k tomu nebyla procesně legitimovaná. Neuvedením pravdivých informací o části města, v níž mají někteří kandidáti trvalý pobyt, si přitom může připadat zkrácena na svých právech. Proto je námitka navrhovatelky v tomto soudním řízení přípustná, přesto však soud nemohl dospět k závěru o důvodnosti volební stížnosti.
19. Ze skutečnosti, že zákonodárce ponechal v ustanovení § 89 s. ř. s. aktivní legitimaci pouze volebním stranám, lze dovodit, že otázku toho, kdo bude za volební strany kandidovat a jaké údaje o něm budou konkrétně na hlasovacích lístcích uvedeny (tedy otázky, jež jsou předmětem registračního řízení), považuje za relevantní pro výkon pasivního volebního práva (tj. práva se

ucházet o hlasy voličů), ne již tolik pro samotný výkon aktivního volebního práva. Nedostatek aktivity volebních stran v rámci registračního procesu tak může svými námitkami samotný volič nahrazovat pouze v nejkřiklavějších případech, kdy nelze pochybovat o tom, že neúplné či nepravdivé údaje uvedené u jednotlivých kandidátů výsledky voleb skutečně hrubě ovlivnily. Soud tak shrnuje, že námitky voliče napadající vyhlášené výsledky hlasování prostřednictvím otázek, jež měly možnost volební strany řešit v registračním řízení, mohou být úspěšné pouze v případě, kdy kromě podmínek shrnutých v odst. 12 a 13 tohoto rozsudku je současně naplněn i požadavek mimořádné závažnosti takového pochybení v poměrech té které obce. V opačném případě by totiž nic nebránilo volebním stranám účelově obcházet nepřekročitelnou lhůtu pro podání volební stížnosti proti vadám registračního procesu vymezenou v ustanovení § 59 odst. 2 volebního zákona tím, že některý z jejich kandidátů, který v zásadě vždy splňuje i podmínky pro výkon aktivního hlasovacího práva, podá podle toho, jestli se to volební straně s ohledem na vyhlášené výsledky voleb hodí, následnou volební stížnost.

20. K vlastnímu hodnocení soud konstatuje, že má z nesporných tvrzení účastníků za prokázané, že se město Milovice člení na čtyři části, jimiž jsou Milovice, Mladá, Benátecká Vrutice a Boží Dar, a že někteří kandidáti mnohých z celkem deseti volebních stran, které kandidovaly ve volbách do zastupitelstva města Milovice, měli v době voleb trvalé bydliště v jiné části města než Milovice. Ze sady hlasovacích lístků je zjištělé, že pouze na hlasovacích lístcích odpůrců 6) a 7) byla u některých kandidátů uvedena část města Benátecká Vrutice či Mladá. Vzhledem k tomu, že uvedení části obce (města), v níž je kandidát přihlášen k trvalému pobytu, je obligatorní náležitostí hlasovacího lístku a většina hlasovacích lístků ji postrádala, resp. obsahovala nepravdivý údaj, byl porušen § 25 odst. 3 volebního zákona. Nelze však dospět k závěru, že by tato nezákonnost mimořádně hrubě ovlivnila výsledek voleb, jak vyžaduje volební zákon s účinností od 1. 1. 2017 k tomu, aby volební stížnost mohla být úspěšná (k výkladu pojmu nezákonnosti, která hrubě ovlivnila výsledek voleb, viz zejména usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 2. 2018, č. j. Vol 16/2018-33, č. 3717/2018 Sb. NSS). Soud sice připouští, že údaj o části obce, v níž je kandidát hlášen k trvalému pobytu, může mít za určitých okolností značný vliv na rozhodování voličů – například jednalo-li by se o obec, v níž aktuálně probíhají diskuse o jejím rozdělení, o obec, ve které má být rozhodováno o návrhu územního plánu, jež zásadně mění využití ploch především v jedné části města, či jiné situace vyhrcočně rozdílných zájmů mezi obyvateli a kandidáty z různých částí obce – navrhovatelka však netvrdí nic, z čeho by bylo možné usuzovat, že v souzené věci taková situace nastala. Navrhovatelka ve své volební stížnosti vyslovila pouze domněnku hrubého ovlivnění výsledků voleb absencí údaje o části města, jejíž pravdivost se nerozumí sama sebou a jejíž pravdivost navrhovatelka neopřela o žádné důkazy. Nepodložená jsou i vyjádření těch odpůrců, kteří se ve svých vyjádřeních k názoru navrhovatelky kloní. Soud tak nemůže mít za zjištěné, že údaj o části města, v níž byli kandidáti v době voleb hlášeni k trvalému pobytu, byl pro některé obyvatele města Milovice natolik významný, že by byli bývali volili odlišně, pokud by znali skutečné místo trvalého pobytu jednotlivých kandidátů. Aby soud mohl přijmout závěr, jaký dovozuje navrhovatelka, musel by mít na základě svědeckých výpovědí za zjištěné, že pro podstatnou část obyvatel města se jednalo ze závažných důvodů o údaj vsutku klíčový, který by byl způsobivý jejich volbu ovlivnit. Navrhovatelka (ani odpůrci) však žádné svědky neoznačila a důkaz svědeckými výpověďmi nenavrhl. Domněnka navrhovatelky se nadto nejvíce být správná, neboť u všech z 15 kandidátů, kteří byli zvoleni do zastupitelstva obce, bylo na hlasovacích lístcích uvedeno, že mají trvalý pobyt v Milovicích. Přestože 9 z 15 kandidátů odpůrce 7) mělo na hlasovacím lístku uvedeno, že mají trvalý pobyt v části Mladá, i v rámci této volební strany uspěl kandidát s trvalým pobytem v Milovicích.
21. Soud tedy shrnuje, že vada, na kterou navrhovatelka upozorňuje, měla být primárně řešena v rámci registračního řízení. I pokud soud v řízení podle § 90 s. ř. s. tuto námitku připustil, neshledal důvod pro vyslovení neplatnosti voleb, neboť navrhovatelkou uplatněná námitka

nebyla podložena důkazy, a tak soud nemohl dospět k závěru, že porušení § 25 odst. 3 volebního zákona mohlo mít jakýkoliv (natožpak mimořádně hrubý) vliv na výsledek voleb. Soud proto návrh zamítl.

22. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 93 odst. 4 s. ř. s., jež stanoví, že ve věcech volebních nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí není kasační stížnost přípustná (§ 104 odst. 1 s. ř. s.).

Toto usnesení nabývá právní moci vyvěšením na úřední desce soudu bez ohledu na okamžik jeho doručení účastníkům řízení (§ 93 odst. 5 s. ř. s.).

Praha 1. listopadu 2018

Olga Stránská, v. r.
předsedkyně senátu